

Rühm:6; alarühm:3
Kinnitatus EKL juhatuses 11.10.2012

FCI Standard nr 146 / 10.12.1996 / GB

RODEESIA RIDGEBACK

PÄRITOLUMAA: Lõuna-Aafrika.

Standardi koostas Lõuna-Aafrika Kennelliit ning Zimbabwe Kennelklubi.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 10.12.1996.

KASUTUS:

Rodeesia ridgebacki kasutatakse küll paljudes maailma paikades endiselt jahikoerana, ent ta on eriti hinnatud valvekoerana ning lemmikloomana.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6: Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.
Alarühm 3: Sugulastõud.
Ilma töökatseteta.

LÜHIÜLEVAADE TÕU AJALOOST:

Rodeesia ridgeback on hetkel ainus registreeritud Lõuna-Aafrika indigeenne tõug. Selle tõu juured ulatuvad Lõuna-Aafrikasse Kapimaale, kus see kohalik tõug segunes varaste maadeavastajate koortega ning poolmetsikute hotentottide jahikoortega, kellel oli seljal omapärane karvavarjas. Jahti pidasid nad tavaliselt paarikaupa või kolmestest gruppides. Rodeesia ridgebacki ehk lõvikoera ülesandeks oli algselt võtta üles jahilooma (eriti lõvi) jäljed, see leida ning valvata seda piisaval kaugusel kuni jahimehe saabumiseni.

Rodeesias, Bulawayos, F. R. Barnes'i poolt koostatud esialgne standard põhineb dalmaatsia koera standardil ning kiideti Lõuna-Aafrika Kennelliidu poolt heaks 1926. aastal.

ÜLDMULJE:

Rodeesia ridgeback peab olema heas tasakaalus, tugev, lihaseline, kiire ning aktiivne koer, kellel on sümmeetriline kerekuju ning kes on võimeline vastupidavaks ning kiireks jahipidamiseks. Selle tõu puhul peetakse oluliseks kiirust, elegantsust ning tasakaalustatust. Ei tohi kalduda massiivsusele. Tõule on iseloomulik harjasjoon seljal ehk seljaharjas (*ridge*), mis moodustub üldisele karvasuunale vastupidises suunas kasvavatest karvadest. See seljaharjas on justkui tõu kaubamärk. Seljaharjas peab olema selgepiiriline, kulgema sümmeetriliselt piki selja ülajoont ja lõppema teravatipuliselt. Harjas peab algama kohe õlgade tagant ning ulatuma kuni puusaluudeni (kintsudeni). Harjasel võib olla ainult kaks identset ning vastassuunalist karvapöörist ehk krooni (*crown*). Kroonide välismõõt ei tohi ületada ühte kolmandikku kogu harjase pikkusest. Harjase keskmine laius on 5 cm (2 tolli).

KÄITUMINE/ISELOOM:

Väärikas, arukas, võõraste suhtes reserveeritud, ent mitte agressiivne ega arg.

PEA**KOLJUPIIRKOND:**

Kolju: Hea pikkusega (kolju kõrvadevaheline laius, vahemaa kuklakühmust laubalõikeni ning vahemaa laubalõikest ninapeegli peavad olema võrdsed). Kõrvade vahelt on kolju lame ja lai. Puhkeolekus ei tohi peas olla volte.

Üleminek laubalt koonule: Üleminek laubalt koonule peab olema hästi väljendunud, mitte kulgema ühe sirge joonena ninast kuklaluuni.

NÄOPIIRKOND:

Nina: Ninapeegel peab olema must või pruun. Musta ninapeegli puhul on silmad tumedad, pruuni ninapeegli puhul merevaigukarva.

Koon: Koon peab olema pikk, sügav ning tugev.

Mokad: Huuled peavad olema puhtad ning liibuvad.

Lõuad/hambad: Tugevad lõuad. Perfektne, korrapärane ja täielik käärhambumine, mis tähendab seda, et ülemised hambad katavad alumisi ja väljuvad lõualuust otse. Hambad peavad olema hästi arenenud, eriti kihvad.

Põsed: Põsed peavad olema puhtad.

Silmad: Peavad olema üksteisest mõõdukalt kauge asetusega, erksad ja säravad, aruka ilmega. Silmavärv peab olema karvkatte värvusega kooskõlas.

Kõrvad: Üsna kõrge asetusega, keskmise suurusega, üsna laia tüvega. Ümarate tippude suunas sujuvalt kitsenevad. Kantakse pea lähedal.

KAEL:

Peab olema piisavalt pikk, tugev ning ilma lõdva nahata.

KERE:

Selg: Jõuline.

Nimme: Tugev, lihaseline ja kergelt kaarduv.

Rindkere: Ei tohi olla liiga lai. Peab olema väga sügav ning mahukas. Rinnakorv peab ulatuma küünarnukkideni. Eesrind peab olema külgvaates hästi nähtav. Roided on mõõdukalt kaardunud, ei tohi olla tünnikujuliselt ümarad.

SABA:

Sabatüvi peab olema tugev ning otsa suunas läheb saba järk-järgult peenemaks. Ei ole robustne. Peab olema keskmise pikkusega. Ei tohi olla liiga kõrge ega liiga madala asetusega. Kantakse kergelt ülespoole kaardus, ent mitte rõngas.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Esijalad peavad olema täiesti sirged, tugevad ning hea luustikuga. Küünarnukid asetsevad kere lähedal. Külgvaates peavad esijalad olema laiemad kui eestvaates.

Õlad: Õlad peavad olema kaldega, puhtad ning lihaselised.

Kämblad: Tugevad ja kergelt vetruvad.

TAGAJÄSEMED: Tagajäsemete lihased peavad olema puhtad ning hästi väljendunud.

Põlveliigesed: Hea põlvenurk.

Kannaliigesed: Tugevad, hästi madala asetusega.

KÄPAD: Käpad peavad olema kompaktsed ning ümara kujuga, hästi kaardunud varvastega, tugevate ja elastsete padjanditega. Padjandite ning varvaste vahel on karvad.

KÕNNAK/LIIKUMINE:

Sirgjooneline, vaba ning energiline.

KARVKATE

KARV: Lühike, tihe, sile ja läikiv. Ei tohi olla villataoline ega siidine.

VÄRVUS: Hele nisukarva kollane kuni punane nisukarva kollane. Pisut valget rinnal ja varvastel on lubatud, ent liiga palju valget karva nii rinnal ja varvastel kui ka kõhul ja varvaste kohal on ebasoovitav. Tume koon ja tumedad kõrvad on lubatud. Liiga palju musti karvu karvkattes on väga ebasoovitav.

SUURUS JA KAAL:

Turja kõrgus:

Isased koerad: 63-69 cm (25-27 tolli).

Emased koerad: 61-66 cm (24-26 tolli).

Kaal:

Isased koerad: 36,5 kg (80 naela).

Emased koerad: 32 kg (70 naela).

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St. nr 146 / 10.12.1996

EESTI KENNELLIIT